

A

245
|
|
IX.
|

EMLÉNY 1830-31.

RNK. TUD. AK. (CLUF) 3. SZ. KÖNYVT.
KÉZ. 1306, 4° [4] 80 LAP.

19

x

26/H.

Embery

1830 — 1831.

Kolo'swart.

an univ. Collegiumbau

Tartalom

Prolog Endre.

	Laps
Akos és Szüttőle. Ballád.	1.
Epigrammák. Schiller után (1-4)	62
Gudér Csajnok. Ballád.	14
Maróti Vitézek. Eposzi romladék.	31.
Népdalok (1-3.)	45.
Váro Lyán. Románca.	48.

Csádári Opos.

Rorcsai Máté. Bohózat. (Török.)	70.
Mésék (1-5.)	29

Fuvolafi Tabán.

Promion. Eposzi történet (1829.)	46.
----------------------------------	-----

Irimi Benedek.

Vándor Jancsi. Néprománca.	66.
----------------------------	-----

Lyányosy Rótmán.

Az én Lügetem	41
---------------	----

Ápriljárások. Vigjáték 1. Félv. - Történet	18
--	----

Ápriljárások. Linahor. Hősi halála dala. Kivámadal. Vörösi
Mareti norija. Hősi halála. Törökdy. Hősi halála. Vörösi
E. Efrim. Elbehélt. Hősi halála.

Bändi. vid-ballad.	28.
Epigrammiki. Savallin. koplató diák. Fíatal író.	10.
Földmítóhoz. Monológ.	53.
Péjza. Románca.	34.
Mánya bajnok. burleski költésény. Romladi.	40.
Hév. Valami.	64.
Oskola. Bohózat roncádek.	72.
Pepihez. Impromptu.	10.
Rhetorikai darabok (1826.) I. II. III.	53.
Satyrius. Satyrai Epitaphia.	63.
Széklet. Fésza.	12.
Támordal.	38.

Tündéfi Gyula.

Bül. Ballad.	55.
Elhagyott Epigrammiki. Homérhoz. idéti úró író. 1. 2. 3.	13.
Dicsőülés.	32.
Frisülés.	33.
Hellenizók.	64.
Páralan.	3.
Szies.	27.
Sonett.	78.
Tewrewk Endymion.	39.
Üdvdal a Pipához.	48.
Zendis.	17.
	3.

Zökölfi Zalan.

Gyógyulás st.	11.
Két Csillag.	16.
Párt vetetett.	65.
Sinnéndi.	57.

AKOS is LÜTÖLÉ
/:Dallad:/

Fi száll ottan mint a' sas
kerében föl fenyő vas
Tessen kemény vas üng?

AKOS nagy Bajnok van
Tatár vitéz fija
a' homlokán babér
Vitérségnél díja.

Íki üli lovát magosan szomorú?
Mint a' gili ág kőit öfű ború?
Süttöle max erona Dunva vitéz,

Vad süe habrit
Vad süme lángrit,

E vad haraggal a' harcsfira sür.
Hagy barna' szaralla ar harafiumat,
Areran vadon állnad a' balta nyomat.

As rordom

E' vord onis, ei vad a' barna Magyar,
 Mint ösei sivitgatai durva vihar,
 Föl föl röprül ei or' daral fegyverivel
 E' majd a' fogánya legyint hegyivel:

Akár fiat er
 mest meg öle,
 Társt is iri
 Sirja föle.

Meg vesztet ar' eren' stüü durva fogány,
 Felhull keriböla' vasas, burrogány,
 E' kerne hegy elmet a' harcra fiutól
 De oum lehet hutyre sorai gaitól.

E' meg neki vág nagy erővel erően,
 Felelverül Akor vese,

Ö De ugyan karajör va' fogányt, hős
 Merész Csatajätöl el nem tere.

Ma' veszt a' durva fogány hutyain,
 Hette' nyed erve darán a' paid.
 I meg vesztet ar' ei or' sviü durva fogány,
 E' busan hajót reles ere után.
 E' olly halo'rány srine mint ar' avat,
 Mellyet hüd egi vel asvalt le vi har.

De mint föl ráitna fegyveret,
 Néheri ruh' dülja már süiet, -
 I Akor rohog ülve lovát magosan
 Nagy messze, Csatajätani bajnorian.

Dodog Endre

Zulus.

Aggrió Répiben regentem Zulus a' Rütat
 Oly ifonyin festi, hogy Racsajába' metghole.
 Izeni ö; de ma mely fok Kontán, hungyaa, ki öndens
 Dyart Rütat, ha faját müibe láma valon.

Hellen Irók.

Láng lobog halhaslan munkáratkon égi Regyemerek.
 Nectarláng, mellyet öbe kehelyje keheli.
 Gyöze üdün tüzetök, midor erreket öls meg haragja,
 Kik köld Jüstözetü Nympháket resek.

Jündesi Gyula

Az én Ligetem.

Minden cingy rongy Poétának
 Lemmi dell egy Murájának,
 Ligetjének, lantjának,
 Ez a három oly Requirit,
 Mely nélkül má nem vesznék be,
 Senki is Poétának,
 De kiváti a gúgax Turma,
 E nélkül nem elhet meg ma,
 E nélkül nem lehet el.
 Tájai a Dálnel - Oragnal
 E háromra mindig kugnak,
 Ma jó, holnap rossz veduel.
 Ebben áll minden ismerjék,
 S ha' mindegy egyebet sommijek.
 Mégis mindig veszelnek.
 Oly vesztetés helyet ezek,
 Hol burjánzt bár jól frax nek
 Tervek, mégis minde' telnek.
 S amibár kégen le arattak
 A mi képet is kapdattak
 A' nekoni, veszelök.
 Ezek mégis is tréknak
 Szalmát tartósnak - palomáknak
 Bogáncs sem mára' tölök.

Ha

Ha bucsúlnak, ha vigadnak,
 Mind csak ide Jolyamadnak,
 Ördögé esar ezt nyuvizár.
 Most Jónakon, majd basszuson,
 Egyfesz aragon, mástros kufon,
 Esar ezt a' noiai kuzsák.

" Pendülj lantom, nyugj bú, Noiat
 Csengj, pengj, xengj oláh fudatht,
 Szóly örömi, Hengj bú.
 Egy derer Mr' ne' napjasa,
 Ma' derer Mr' halalasa
 Most riget, majd promonit."

" " Kedves Murám! jere hozram,
 Kialos Murám, Nostra Murám,
 Legis ne kagij. Murám; nek
 Kofionni dell a' Kagy'sas ut,
 Sirj; mere a' Fatum agyon fust
 Egy derer Mr' lmbert "

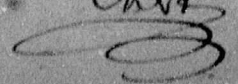
" " Oh be jép vagy jrep ligetom,
 De baj szerelmes eltem,
 Ha táram volé a' kedvest.

Mere vagy diget oly komoni?
 Mi löte mi bánta, mi félténi
 Gyömi pived mi fenyvept "

Ördög udná elpámlálni
 Hányrégi fudorár még kápmálmi
 E három Porum facos.

Eleg

Elég hogy egész Eliebe
 Kér, perli kigettyerbe
 A Lantos, a Murakot.
 Enis, kinek keblem gyarson
 Szép és jóit nagy túrben van,
 Ihevíl a szép példára,
 Magamba forszor fetretem,
 A' Poétákot rövettem,
 I májor Pindus' csücsüára.
 Látam a poétai bét
 Hogy bost napnak minden versét
 Míg földig regegesnek,
 Látam kár illyet olvasnak,
 Mind kacagnak, és a' hasnak
 Commonior hervenek.
 Látam ezt én, is ingybettem
 Jöfőnek szemét, tenis, vettem,
 I vers Csomókat Roholtam.
 Muzsár ide, Lantos tova,
 Mine Apám' sólansz, lora
 Sorral mirább lantoltam.
 Muzsárol mit itam. I lantól
 Nemis peltor most már arról
 Minden hoja azu pörise.

Most

Most mindemmel felolvassam,
 I a' rivél bitam, profortam
 Ha versem' nem dicséte.
 De a' Murám meg diigesei
 Fel póval sem emlegetett,
 Nem vaggok hát meg Dalnok.
 Pedig a' fűzfa' allénak
 Sokan sajnálnak vallanak,
 Most hát légeröl dallok;
 Az én ligeseim gyönyöni,
 Benne hollósim helyemfü,
 Mértel Jolyó Kanalan,
 Ho' van mindig kőrülte,
 De nem pánkarnak felete,
 Völgybe csusz-bé a' ja-frán.
 Bajos Cermely, römpette,
 Füvel benső part mellette
 I majd réfolis pimpasak.
 Majd Kripiály Jolyam csergedex
 I fel túrüb' Mars feredex
 I a' Joly a' véres atak.
 Eder öfziel, telbe, nyárba
 Poros usba, hoba, sárba
 Nappal, ope, reggel e.

Elöl eforog Laporeffo
Hátul dönges hároz menyő
De nem ad ez efor fele.

Vagynar berer, lombos galjok,
Pambátor nem eforog, aljok,
A' fulmile dalyatul

Izobb multfira van nem meste
Efor sippais megereffe
A' Musfikadus hátul.

Ita más sijos bofai ri ez
Lanyha Lefis y hét lengeder
Kivale ez orok fele.

Van itt tobárlaró püsti
I ri tikörbe nére, is
Nem hátul nézzen belé -

Erzem teljes öömeme
Ita, habar mely ri püsti
Ferepsem a' paratba.

A' Király egy, mint a' Koldus
A' jegény finnyig mint a' Dics
Öömmelet onular abba.

A' Plan

A' Planmives minden pláni ott
Telfüggejt - a' Tudós Tánrot
Tögöfön Consemnálja.

Spenéshage Könyvsejtékéi
Unva, a' parat Jeneres
Pálorájával püstiája.

A' feresemes, érzelgés
A' bomogó ill nyögés
Hi öni legkönyebben.

A' régi Főög Ifenek
Olympusról lejöttek
Igyalton mulattar ebben.

De méltán leijöhettek,
Hízem öni itt püsti
Ita fogár a' paratból.

Venus aspromy ö kegyelme
Dai mi röle a' Gbrogelme
Ita püsti a' habból.

Hive, nére, neveres
Veskováfor, diszeies
Dai a' tü ligeserek

Ambar minden Öiczomások
Ri türesek, rá kakarok

Nem eforer nélesek.

Leányosy Dalmány

Pepihez.

Gyermeked fiúdal Pepim!
 Új év feje hélnap
 's Angyalától a' jó gyermek,
 Ajándékos Kap.
 Ném Angyalom te vagy,
 's jó vagyok hozzád,
 Adjon ~~his~~ ajándokul egy
 Esőket rózsafád.

Leányosfi Válmány

Epigrammák. Favallé.

Sarkantyus nyáiban visel és nem lélbe - hibáson!
 Mest telben hordtak Csörgőket arasztani lóra.
 Ehező Tanuló.

Jól fog epre mindegy dicséredje, de nem tudja, az, nem,
 Mest ihomra nagyon jól fog az ember epre.

A' Fiasal Iró.

Még nem is él, má' hisz, Katharsanfejős-ohajta.
 Iróva. Lél, és meg leve mindenire.

Már most élne, de híre miad, freyellüs, élni,
 Már meg halna, de ez sem lehet híre miad.

Leányosfi Válmány

A' Gyógyula

Beteg voltam
 Bagjaim mind revederének,
 Mine a' felénk nyarlevétnék;
 Meghallottam
 Hogy Lőrütem Szej Lilla'nak
 Isak nevével sürogának
 's meggyógyultam

Majd meg-holtam;
 Ma' Roposor Rezsienek
 Sítak minden ifjak venek
 Meg hallottam,
 Hogy Lillám hisz kúsfájának
 Szanji evem evatrogának
 's meggyógyultam

O'ha majdeq
 Lelkem a Halal va, Karja
 Hi Reblimböl Rifacvarja
 I' eljón a'nej,
 Ij-el Liba da'raisonra
 Ho esokos lobbantó Ajramma
 I van' eler meg! Zöölfi Far Ramma

Szüktak.

Bolooq kime, uaymond, Soerat,
 Hoqha bar' his haxirajar
 Tolme jo' Baras' zole.
 Bolooqabb vagyor sehát en
 Jo' Baratam se' fivven
 Moid küsim lalomba be.
 So' leges lejjobb Baratim
 Eay nagy' sepe sem fei' be' mi
 Nem fei' be' nagy' broofram,
 Axi peng' elar nem tagadja,
 Hoqy ne' polner jo' Baradya
 En magammar' fentü tam!

Leányosij Velmány

Elhagyott.

Nincs arányom - ejbe tüntek
 Lakkorom Cillagzati.
 Zöld reményim' ága hervad,
 Vda Gyöngyvirágra -
 Zsenge ívím hajnalában
 Még kimbo' helyében én,
 Távolság' enyhölésül
 Töuggem Murak' emlejin.
 Stepen fejtedő' Virágim
 Egi harmat' esdele,
 Silva der' inq' dühösül
 Vitem a' tökélet' felé
 I' mást' miúton' rétem' füzesem
 Es' djóm' remellenem,
 Lakkoromre köd vonáta,
 Süsam' álja' éji kem.
 Csebralan' zúg' élesem le,
 Nincs elöttem' sepe' pályá
 E'be' dűb' fejem' füzesem.
 Fenjaro' frem' nem' lánya.
 Nincs arányom. E'be' nincsek
 Lakkorom Cillagzati. Zöölfi Gyula

Guder Bajnó / Ballad

Dúsan kongott el ar'iffel

a' sáig teremben,

Hól mon Guder szunyad seiken
Bírvan eröben.

Szép ider álma meg szakad
Ha vör tettétöl föl síra.

Hölgy mártalóc' ezarló viter

He bízz' eröben

Dúsan kongott el ar'iffel

a' sáig teremben

I föltint ar' ej wör méhébööl,

föltint a' sem swaj gödöbööl.

I alszik széken Guder Bajnó

a' hölgy ölö a' vad Bajnó

Ei dat hangid' sáket esemes

Ei semes, is vethentes

Höl

Gla' alhatol Guder Bajnó

Méjj bírbén esöndesen?

Gla' nem látod szellemet fehért

Halványon véresen?

Nem teng föl e bír szempödel

Sir szelö nem hívít?

Föl vad Guder, föl vad viter

He szunyadjál most itt!

E szömye ö mint föl ként

Lávan rejener szellemet

Ei méjj sohaj reng fülebe

Ei mindenütt jörer veit lát,

Ei semet is bír fehért szelket

El föl sajadja nagy kardját

Halál Daglyó szítanad

Ei vad szelét szwalkodnad

Söré omide a' mohor esamod

Ei halva vand máx a' Bajnó.

Gyárost

Gyárkita meg, ijfel tájban
 Jekerent jár a hó halomán
 Viter Gyúder a vad bajnok
 A' hülgyölö a vad Zsambok.

16
 Bodog Emre

A' Rei Csillag

Öfve-dulva langreméiöl
 Kam lövete vereméiöl

Öfve sille jöttem en
 Minden csillag feldeülve

Lejy-örönden elmerülve
 Világos az ég-röven;

É'ri mástok emy. Néjél

Veremem nem, görkemem el

Gütejüve lépdelek
 Rei csillag ragyog szememben
 És szivemben, és szemben.

É' velve mindenid velelek
 Zsambok

Uddal a' Pipához.

Idvex leg te jó Pipa,

Drága hús Szerelem,

De' neam Zug a' Mág.

Lüni kell nekem.

Netrület big a' Szüem,

Csa Szép frádva níz,

Prak viommal m+ feléd

Prak exernyi méz.

Jáspadova lengedez

Kisöd bodva fel,

Idvex legy, édes Pipa.

Prak hang idverel,

Reblem esődes mas gönyör

Elomulajain,

Uk de a' jó Szép pipás

Hagyi volna kin.

Tünde f.

Aprilisjárások Vigjáték, I. felvonásban
(Töredék)
Vendégház

Gyrf. Lepláry: gondolkozva setál.

Jarab (nyest): magában Deh fontosán setál, mintha predikát
csinál tannálna.

Lepláry: No Jarab megittad a borodat?

Jarab: Ej Uram, itt valamennyi hordó, mind jár az bity
sághen simlós, talán az Oláhok Jelenapján dolgoznak e
szek a jó emberet kölöben, s az Jllis bogaria megmáson a
gerendéket, a mi van az is vagy virloságon, vagy oly ta
vanyu, hogy talátat lehetne vele önteni; bezzeg deud
egy gardasszony lehet ez a Csaplárné, mert, az ammi min
jáb, kinek jó ezetje van jó gardasszony, ennek bora
is medvesörre hurra a saját hat meg ezetje!
csalaggan lámpást csinálték az üvegéből, nehogy el
horokam szerezésjét, mert tudtam, hogy a vörz vir
is lefoly a Silipen.

Lepláry: Szeretné is én egy malmot építeni az alá a te
Siliped alá, tudom mindig vigon forgana.

Jarab: Járó En is igen ám Nagysága mellé egy kélmalomt
fenn. A túséger család nem itorid a. Dourid, s iole nyitva
lehet hágni ám az italos almaniomot, mert nem csapd
minden fordulatra, mint az affonyd. De a denter redő család
- Jsten menjen töle - csúf olyan kúron pendül mint a fan
repedő affony, a kéda nem ér egy fenderlen kulacsot s egy falvont

Lepláry: Fogydál ki már egyker a fidesögestöl.
Jarab: Hajh uram, palacsnat volna jó en én fejem, men
völ többet bezedés ki, annál több van benne. Talán Nagyd
ereményed sem volna vör.

Lepláry: Im egy Level, vöd Gyöngyözögári Rozaura Kisadony
mad. s hore valatit. Mar tudod a korant, hogy két Késke adni en jönni.

Jarab: Ott elhízem tudjáb a korajt, hogy a posta sebesen
jár, s a torka meg kárad. el.

Lepláry: Hemd nékül mondjáb, az Jffulegény első öa
rátja kü Jnafa, most ha Jarab nem lenne, satz el.
Rozaura skobija, ^(Jarab kéme) Jlonka titatogat Lénerel.

El költözött Már a Gölya
Türes az én Szabám csölya
Költöz Gölya Ha járól itt
Engem csölya Meg melegit.

Jarab: Kérdjön Jsten só irigyet leve, kánót, léányadony,
ugyan jó kedve van, jól költ a lenese. - Tudja e Galambom
mit fordab mondan, a léány ha enedelget gjarvata, vagy
szerelem vagy feijher onchetné, magára melis tartotid?

Jlonka: Egyid sem
Jarab: Jndiabb mind a kettő. Most tán ipen roplor jöttem.
mest a falusi léány midor kánót, a városi midor tükövet
tjrogatja bizonyosan Szeretöt vár.

Jlonka: Jstén nelem kit várja.
Jarab: Jstén Jstén ki volna is ritkán jöhet
Jarab: Két szerelem özetalálkozis, men egy gondolatunk isatatal
között, vagy tán már együtt is van. Ugy e kedves beádkoztam?

Jlonka: Ne hamisodj öröme jobb mond min kint horat.

Jarab. Talán pönnel álmodtal, hogy hisz avarok hallani, en ugyan mást nem tudok, csak hogy ~~Komondor~~ majd le hírt a Zárokos.

Glória. Hogy érttem azt?

Jarab. Az az: János Komondor a Zár, kiváltképpen talán te nek hadani tartatós állását, aztán ez a ha az verban nevelődés is, de csak Kutyaböcsfűletet tanulod ám, a vámsz akasztás haragmi ezomból 2 meg János Kutyaböcs, az a Kényes városi Humanizmi me oly udvaris, emberséggel bánst velök, mint valami Sebbei promitkutjással is csak pifeszetté azt meg ezt utitáfnak vettél? meg jobban nezem dühösre vigye is kíváncsi: kelle elikbe vetnem, hogy el szabadhatsz.

Glória. Itt az ugyan jól vettél, jónál több jót de, veddig örményeket.

Jarab. Hiszen ha de jövök, utam meg telik örömmel jövekedél, hogy csupa kutyaböcs mint a ellenőző. Aztán tudja e teltem a ki fogja nem Ur, a ki nem Ur annak más parancsot, hisz de ha olyan szabados jó haték mint gondolatom is kám, minden minnetében nálad volnék, messz állomokban is neved kirabolom, nem is hitzem, hogy eddig nyelved el nem rágtal, eh deke rosz lény toha nem emlegette engem, mert van egy ke, hogy nem eszhattam.

Glória. Hát most mi jó hírt hoztál erre?

Jarab. Engem semmi sem hozott, hanem én hoztam a komondorok hozta ide a vendégfogadóba, de még sem mondám

^{hogy János sem hozott} igazán, mert a' Vendégfogadóba aztán Uram ide hozott Rozaura kis affronyhoz egy levéllel, az az, hogy nem hoztát, mert én jó divet jöttem, mivel tudtam, hogy teged is meglátalak itt, legalább fél remmel a' Kutyaböcsön kerepül.

Glória. Hahaha! e már a' BK Aprilyjára, de félek, hogy a' Kisaffrony is megjárja ám, mert hamar hírt adott a' Menyhart bátyja levelével. Itt van egy cédula add által gándadnak, itt meg leh írva, hogy találja föl a' Kisaffronyt. - De Jarab! nezem hozott e most levelet, ugy is jól kerestél csak a' derelmelevel ma rad megjött, sőtán hát a' Kötötűnk, hogy a' ~~szerep~~ ^{szerep} levelében is vigye meg, a' mit jóval mond, különben is a' jó el röpül, a' dicseredőnk sem illik vele, mert nem hiszi, de a' bötü megmarad, aztán ha a' kedvevel vagy fejel, egy kis boduszaggaluskát ararunk nyelen, mi elöveffükt az ilyen leveleket belé-belé sokajunk, a' cédulát vaggunk hamarabb mint hat hét cívódással.

Jarab. Magában. Szirony or egyben el felejtettem, ugy: az a ramé peesittelen oda adom, kép level lehet, majd kedves nyeres vele. Oda adja.

Glória olvas "kép kisaffrony" Elnye Jarab mint csifolodó a' Regény léarmyal. olvas. "Néma de érvényes Jelelkel köle's tegnap a' Regjed híves volt megértem, most tolmá dom néma, de világo'st sólo remélem boldog léend értetmi a' talán visszánostatni is" E' csupa Sülsalenszég, ugy e most nem Kant! Uram irt?

Jarab. Magában ki gondolta, hogy csak illyet eddig van írni, ki egész

Jarab. Talán pémél álmotál, hogy hisz avariz hialam,
en ugyan mást nem tudok, csak hogy ~~Komand~~ majd
le hírátt a Záratok.

Glória. Hogy érttem azt?

Jarab. Az az: Falus Komondor a Zár, kiváló ti talán se
reth hordami tartatós állorárat, aztán ezek ha ad
varban nevelkedés is, de csak kutyaböcsületek tanulást
ám, a vámos akasztás karapmi ezomból 2 meg Jü
bám kármagból, a az a Kényes városi Humaniszi
me oly udvaris, emberséggel bánat velők, mint
valami Sebberli pumikutyákkal is csak pifpif
sett aok meg ezt uszitápnak vettér, a meg jobban
nerem dühösreke, végre is kúrón' kelle elikbe vet
nem, hogy el valadkapsak.

Glória. Elár azt ugyan jól tetted, jónél több jó ide, a ad
dig ismereteket.

Jarab. Hiszen ha de jövőbe, utas meg velők orcsám jóla
lérttal, hogy csupa hegyvilgok mint a ellenőfé. Aztán
tudja e lettem a ki fogta nem U, a a ki nem U
amab' más parancsol, hejt de ha olyan kábádmi jó
hatnék mint gondolatom is, lám, minden minnetében
nátal volnék, messz álomban is neved kiabálom, a
nem is hitzem, hogy eddig nyelved' el nem rágtad, eh' deke
ror lény soha nem emlegette engem, messz van egy he
te, hogy nem adhattam.

Glória. Mit most mi jó rék hájt a erre
Jarab. Engem' semmi sem hájtott, hanem én hájtottam a' lom
Roszardó horta' ide a' Vendegefogadóba, de még sem mondám

^{hogy Jarab' sem hájtott}
igazán, mert a' Vendegefogadóba aztán Urann ide hájtott
Roszardó kis affronyhoz egy levéllel, az az, hogy nem háj
tott, messz én jó divel jöttem, mivel nem am, hogy sigeid
meglátalak ito, legalább fél remmel a' Kulestlython kerepül.

Glória. Hahaha! e' már a' BK Aprili, járó, de félek, hogy a'
kisaffrony is megjárja ám, messz hamar hitelt adott a'
Mennyhárt bátyja levelének. Itt van egy érdeklő ad
álrat gándonok, ito meg leti irva, hogy találja jól a'
kisaffrony. - De Jarab! ne rem kórotó e' most leve
let, ugy is jól kerentből csak a' derelme, level ma
rad meg a' jó ruhás há a' Kőötömb, hogy a' ~~kerent~~
gat levelben is vigye meg, a' mit jóval mond, különben is
a' jó el röpül, a' dicseredmen' sem illik vele, messz
nem hiszi, de a' tövü megmarad, aztán ha a' kedvefjel
vagy fejed, egy kis boszúfaggalustát ararunk nyeler
ni elöreffükt az ilyen leveleket belé-belé sokajunk,
a' a' értnél vaggunk hamarabb mint hat két erődöfjal.

Jarab. Magában. Irromy or egyper elfelejtetem, Ugy' az U
rami jocsittelen oda adom, hejt level lehet, majd kedves
nyerés vele. Oda adja.

Glória olvas "Kép kisaffrony" Elnye Jarab mint csifollosdó
a' Regény leírnyal. Olvas. "Héna de érzékeny Jelelrel
kölök tegnap a' Regyed hívez volt megértemi, messz sokma
dom néma, a' világoti sóló remélem bológ leendő
értetmi a' talán viffianoztatni is" E' csupa Sülselenséj,
ugy e' most nem Kant! Urann ir?

Jarab. Magában ki gondolta, hogy csak illyet edlőjan irni, ti egek.

eltér ilyen szerelmes irkafirkában töltötte, de hiába
 ez is szerelem egy tanyán meg nem jár.

Flóra "Hon hol értem ad pemiát kerembe, onny teg
 nap rememben égett" deitren, ha égett volna, meg
 kacagna oly kacéron.

Jakab magában Mitet is ide! ej, ha tudom vala!

Flóra "Melly kökerére ártatá cfojaim." Mit? hogy
 én kerem hó volna?

Jakab che kel. érieni; hideg mint a hó, aitan tud
 e' hideg kór: meleg kiv. -

Flóra "Nyitgalmom' veptem ugyan, midon hiéptéged
 imádni, keretni kezdete em tegnap" s csak tegnap
 oda szeretsz?

Jakab Hisz az eddig valót már megirtam.

Flóra "Ah! de azon fény, melly nagy kór remeit el
 ontá" fény? airt, hogy a' füst mi ató leveje fény
 tette tán azt gondolat, hogy Kanoró fenélre látam,
 s nagy kemem van e? peretnem meg mérni, me
 nyitunké nagyobb, s aror csufolodnék. s meg
 "lété keméből" hisz az onyem kökörösipem. -

aha. tudom már, értem már, mást keretett teg
 nap a mulatságban s airt nem is airt a Kanor
 ral nekog meg mondja nelem, de est türbe vetem
 em - el arax, Jakab tartortatja.

Jakab Várjon, cfo' mig az Jzarat ki mondóm.

Flóra. De hogy váró. hoffra bukálás után el. -

Jakab. Ott van la, odabb juktant biz es, affony az anyja!
~~Magas~~ s engem itt hagotta mint let Pál az Oláhok,
 még az ajtot is becsurta, már üljet itt mint a' pá
 arak mennyő faluvégen, ide kerultam mint a' trefe
 nyedi le a' baglyára, meg majd drostálnak.
 vagy meg proptálnak vagy hogy mondják mint
 valami tolvajt. Csak legjobb igazaton járni. Most
 már Gardam is várhat, de ugy kell, mert nem airt
 egy napot ottkor ülmi, pedig mondtam, hogy Aprily
 elsőjén járni nem esrefel dolga, s kivált: léány
 némi illy bolond napon memi, mintha nem elyggé
 el volna menve már az ere, a' ki eplében megin
 diél, az itat is elveptetül, vol s nap Aprilyt
 jártunk, de tudom még több hátra. -

Vendégvár. Széplary, Jakab.

Széplary. Nem volé hat senti Bozatorával?

Jakab. Márt azt nem mondhatom senti nem volé, csak
 azt mondtam az imént, hogy egy embert sem látam,
 de egy urfi forma volt, letkemre mondom ipem ugy nézett
 mint ~~don~~ Pál egy szer egy Senti Pál neire a' Komodi
 ában, különben aror urfit ~~Magonnak~~ vagy kélnel
 méltábban lehet mondani mint embernek. hej furda
 egy fickó az. Agált mint Prágai a' Jegen, hányt a ve
 tette keret mint a' Efármé palmáját, midon lépésre
 le guggantotta fejét mint a' tyűs, s aligha nem olak
 eredetü mess ugyan hoffru nyara van, s ha oly ma

ja pölcén áll ő is mint álla sokkal nagyobb ur min
 on, hisz de sób el adó gabonája lehet, mert ugyan
 csára csapta a füvegét midor el ment, hajára ^{mint} ~~mint~~
 ve Czigányra lehetne gondolni, mert ugyan boros
 kondor a füle mellett, ^{mint} ~~mint~~ ^{magyarifélete is jót ha}
 szelét egy jót lárt ^{prédikátorhoz}, ^{ugy} ^{hánya} ^{magát}
 de nem ám prófája, mert a tavapi kónál fehérek
 a napsugar hamarabb ártana ^{mint} ~~mint~~ ^{amint}
 Jgar, hogy keskeny elég dolga volt hajával, bapla
 val, könnyescribálatal, de még is rá érkezt volna
 hogy meg biltentse talapját, mert én tiszteltem
 köpöntem.

Leptary ki ezalatt meláwa férté s Rozaura miltusen
 hídeggel fogatta?

Jarab az is kram az is mondta, hogy haragtal, de nem
 gondolt az a legény vele, meg is csórolta, a kiser
 hogy minden haragja mellett sem jót inozott köle,
 ugj ^{csórolt} ^{kedvesebb} ^{volt} ^{csórolja}, ^{mint} ^a ^{legy} ^{es} ^{hülyge}
Leptary meg csórolta? - a gazember! ^{tölvék} ^e ^{piör}
^{tolit}?

Jarab Mint a hadam, eladt jó is lefe föl adni rá
 a fátöpenyegét mert hívesepte a levegő, de hát
 ha burdiban tüleste, nem járja meg a gojóbiz?

Leptary Csvegéfének nires vége hofpa.
Jarab Mint a heritváni enérének, a fenekelelon hat
 nabol, a jó haragtal, a feliérnek ^{szerelem}
 mefféjének. a -

Leptary Kövess el.

szoba Rozauránál

Jarab Jöjjen, hamis flonda jöjjen, mérs arára az a leve
 let megéjteni, hiszen nem borotvány az?
Flonda Elit is hamis ködöl, köztönd, hogy a nevet meglátam.

Jarab Legalább már kérelj meg, ha ugj ráim ijeksettél.
Flonda Mit mondjáb?

Jarab Leltem Jarabom.
Flonda Jgen, men az én Leltem tán ily kicsi, ily felete?

Jarab Ho, no, igaz, hogy én kárarságg külettem és nem
 a Czigányos hönagyában azért juján is maradtam, a
 nap is el süttö, de mondja hát: Angyalom.

Flonda Nekem bizony ne legyen Angyal, ha keretim a
 kar maradni, mert az angyalnak nénes derka, hogy
 meg öleljem, kája hogy meg csóroljam, de van ám
 kárnya s el röpül, ha meg un. -

Jarab Ho, hát kindelem Jarabom.
Flonda az vörpínáher jót is kasonlít, de legény ember
 nel nem állandó a kinos, majd el kalaratandim.

Jarab Ez legalább mondhatja: edes Jarabom.
Flonda Ha edes, lenne addig csórolnam, míg elfogyna.

Jarab Ugy hát semmit se onodjan, inkább mondab én valaomit.
 Maga parabol, hogy hóstaló orai, májós panaszolnak, hogy Ma
 ga az ajtót erősen csattogtatja, az etelt ottan ottan elfor
 za, este reggel örökké csinofgat septeget p esie a karamfét
 kömüyon ki söpörhetné, e mind azt jelenti, hogy ma
 nem haragumél meg, ha valaki meglérné, jut é este
 memzi négy leveles háromlevélfivet kapott a nyáron? az azt
 jelenti, hogy még ez idén ferjhez megy, nékem is azt jór

tegnap midon könténestem bei Testier közi ülsem astatulak,
hogy ezen esteendőben meg házasodom - Ugy ám, de esmer
ma-holnap vege; Ugyan - hogy ez mind beteljes nem jó
ne e horzám - ha képen kérem?

Honda. Csak hívat?

Jarab. A vitáger sem.

Honda. Né hűzzen legyen amúgi, eleget volnam már más gazdag
rongya lehetős a magamé is.

Jarab. megöleli. O, édes kis Tubám. Lád meg telé folyját,
caeter hordó diugóját -

Honda. De megzeds most dolgomra, nehogy affonyom pársá
mot hajastól te tépje. el.

Jarab. Deh füngen lép a lábát jo kis gaed affonyt lep. én
delyorszagban nines párja. - De kopogást hallók, jón
rit se ereffred be, mondjam, hogy sent: jóns itthon azt parom
csolá főfom. Tehát harudjás? lettemes, böcsület am et kora
kárastam az ő ledvén? - nines már mód, seolga magyok
i mai világh ez a cseléd állapotja. - Jóns én egy is elprilata

Reményfi. (jó) Sób jót Jarab, hol veszed itt magad ebben a hidegben

Jarab. Ha már hideg nines ebbe tél. -

Reményfi. I mi jöba járde?

Jarab. Csizmam is jó, nadrágom is

Reményfi. Okos! mien jövedl ide?

Jarab. Réskemröl leg inkább Honkaiss.

Reményfi. Gofred ito e?

Jarab. Hines itt félre a' ki egyebütt van.

Reményfi. Nem is ján

Jarab. Nem. félre ördögkölöd hátán.

Replaky. Ki jó. Jo, hogy itt vagy barátom, kardat vilábrtaps vagy püfald?

Reményfi. Jádab! mien harudtál Replakyhoz et hogy neded utpif barátom.

Jarab. Jarkas baráttag ed. Reményfihez én nem harudtam, csak
Hagy Lád nem is tets eleget el. Leányosy Ralmány

Páraslan

Javással minden örül
Párjaival kel, pársal ül,
Javással nem öntöl,
Páraslan kellet is ülök.

Hi hog veted ugy arat,
Páro eli a' nyarat
Egyik vágja, más köti
Egane nem legit lenki.
"Offel vigad minden pás,
Gyujtoménye kövta jár,
Ültoránnya Nagyra nőta,
Páraslan irigylti is.

Júú párs a' chueg tél,
Páro fagától nem fél,
Párjaival offre buvid,
(De Páraslan megfarik)

Jundefis

Bandi. Ud-ballad.

(perma próba)

Egy van. Deli Bendő's menyegyesen fejeit
Hős Bandi' kör mellire esri hűsét. -
Gyof kélfi tuban be az ablakon át,
szubrogyva előre szagos patikát.

» El jöttem o drágaság! Bendő's, tubám! »

» Ven ostoba Bandi ki hülmi talám! »

Költ és szobogtani hi nyugtvala karit

Hol hogyogatót s szobogatókat hallt.

De ezre haromnyi bajuzat sere löst

és erdei egy ~~szobog~~ szobog hang dörögött.

» Hah, garfaj! halálra való ümögöd! »

» Jól vetted e, és az utó kenetöt? »

» Ullon-efrűszön Isteneimre - legitt »

» E' van kar halálosan agyba legyint! »

Gyof kélfi bevármu dyat nem arar,

s bucsústan irambit, irambit hamar.

Tuba Bandi is lép ^{időre} fontosodot

Hogy tölök a föld maga is mozogott.

Leányosfy
D.H.

Mesék. (1828-29)

Párstor és fija.

Párstor hitvány szőcs volt a' Jünak Apám mondta
a' Párstorfi - pedig lárd er ad hájnyat inderem
és nered mony monolyogva ar agya

Egy bünit sor urakda a' Harával mint a' Párstor,
tor fija.

Fét Szolga.

Egy szolga vala' törvén ma, ismerős Szolgi volt
Premise veté hogy bolondat szolgálna. Öcsém
in dijéat szolgálat, jobba' bolond bölerü mint
ar oros fönvény, felele a' Premise hányónak.

A' Cser - és Moogyoró.

Örökös árnyékban sárgultan állt ar agyó moogyoró,
ro a' Cser megett, midőn a' Cser telye, zölöben
terjeszté tömött lombjait. Hűrd egy esőjgocsa
ö'strébb a' gaidat, engled réam is hat ulhatu a' fényt
monda erengve a' moogyoró. De a' Cser fel borz
kódor, még hűlebb veté árny-vető' lombjait.
Elts' etek!

Fény bogár

Büszkén magrott fényruhájával éjjel arágotlan
a' fény bogár - S enderén nirtk a' esembu,
gát ar ágost, is sídla kirta: Te is fény lez
világítás melkül.

Patriota Ura! -

Fejre is Ura.

Nem de hatalomán rovdnd e fat, nem de
magy ar endemend? monda dicserdé fejre
ar Ura nar. Igen. felel er - de seam ba
hell venni a' nyeler melly tigeu fenn tart,
rusom ot melly tigeu hordoz, -

Cs. Oprell

Maróti Vitések
(Egrosi Romlások)

Kez' iudok gyástror szemünnek könnye ane jindil
Hogyha föld viz' kengde bünlt képretem) dlyha
Ede, harám gyár bor balraj dali arnad földje! so
Folyt lebetek Magyar lovagornak ised urben
Verbe füvöt fü szél' i' latorott vata purraf. testel
E' rabigaba Magyar hordott vade habja Duna
A' deli szür) ott hon búan siratta legyeniet
E' sok barna viter' lacragany, haszfya káon
Beceri magyar földnel düh el síja b' kóran meg
E' remi el kumpad, saján renje srawa elhad
E' ste miháck Magyar) sortján ter med füve
Búan semley - mig is búm forva velörmig
har el be

(Introitus)

Hogy Sajos ott el esett is Duda lett predaja
E' so' ügyes magyar Ur feje búan fügy vata lantban
Fek maradó, de keves Magyar) csapa
Fto lba fonulóan

22. Ottam is itt is magolok meg vedon faluban
 Ered sergelened, is leidet fogutva kerarban
 Husari, is vadon is vantar falvaram Jont rajt
 Ny kided sergyekhe sona maratombu ma,
 E be keritve fogany hadrol (got meg
 E doborq ill ven dal amad bin vest
 E karag is nagy bi fellegret homlara birven
 E nagy karagya ufan dorg roven serkete karj
 vaj madabai is mideru rot sinterolagor Tigi
 Rebbenet, vala a karaganyon risti karfi. m. h. h.
 Pöt allan morgott sejs barna sarallal bejelen.
 Ny srotkat. meg arid sorsnak vas langa je
 Vertun del fonyes - - bin maronnu veygel
 Oh sejs Gyemereink gyongyid onig birnida,
 Doldogor! oh de ti nem tudjat hoggy mi van
 mint a' huj vidlaista virag halmot gyongyoni
 E' is de majdar rivatar jon egybe vi harad
 E rugo selvira vintorvan el toni sarat
 Sejs bi tek leve ler sat sonyu a gyongyviragot
 Sejs holgyer de miert kell velind vepeser egyben
 Istennem. oh meg arid sors nak vas ruyafelettin
 Doldogendre m. h.

Dicsoulet.

Dicsre temi prest
 Keblem liheg,
 I neras kelyheres
 Olyan meleg,
 Am rivini baj,
 Fejle babert
 Jentetore hajh!
 Csak batot est.
 Rajti nyujt nekem
 Varany keres,
 Fol mikor konyul,
 E' lipdeles.
 Varmak efnerez
 Sasparnyar,
 Lot jok olyvileg
 Szall mesteke,
 Jollat enis hat,
 Botes konyul ele!
 Ora ny alak -
 Dilt fel fele.

Tunde

Téjza. Románca.

A' Vadon Koppó Hajtót rong
 Mán az őz véreben fetreng
 Mélyen vértve puskiátul.
 A' Sziklák üregje mormol,
 Vízra tompa hangokat szól
 É' zing Koppók' hajtásátul

Téjza egy rideg tetőn ül
 Hallgatván Vadászheő mellül
 A' Koppó-sereg hogy hajt.
 Mellét vad gyamú korítja,
 A' Vadászat nem vidítja
 Új nejeher vágy; ohajt.

Meg rivalló Kürtje éroze
 É' Fenyves vízhanglarta bíroze
 Vízra bődül só szár helyt.
 Kürtbe még kétszer lehelle
 Indulást hírelve véle
 É' a' válgyn le gyorsan lejt

Idámul minden Nígatársa
 Mers eddig nem volt korása
 Vízra ily korán termi.

Máskor hajnal' fénylő esét
 É' a' látkör' sürtülését
 Erdőn kórta volt érmi. -

Lívskadava vártá nűje,
 Egy régütált kísértője

Ésábitván most is nála.

É' porolójaj már só plánt font
 El nyerhetmi a' szép aszomny
 De egyik sem szolgálta.

Most egy sörnyitőbb tervet szót
 É' kísérté a' szép, hü nőt:

"Angyal, eddig egy szolál
 Ellindig: Hymon kötelei
 Kívéhez kancrolas néri

É' már nem old el a' halál.

El jött a' halál is immár,
 El nyerhetnem a' mit rég vár
 Keblem drága jobboldat;

Téjzed eddig végsöt hörgötö
 É' a' pusztán át lövé öt
 A' Fenyős-tető alatt.

Melly kerelmi titkom orje
 Ajkom: "Dorod sora fejti"

"Ja a' hölgy el lágyula,
 I mint magusi gyönge róla
 Mellyet Villamfeny le zuza
 Össz omolt, el ajula.

Késön jöte életre, késön
 Véghatározája e' lön

Mindennek kére vagyó,
 Kéte vagyó csak megneheftam
 Gyilkosit I meg bosszulhaftam
 Ez csodat tehát adó.

Fondolt: "csorra nyila sajó,
 Erre Gejza ~~le~~ nyit be sajó
 Bőa kerinte hangszimmel,

Hirtelen haragra gyulva
 Terhelt fegyveréhez nyulva
 " " vesse el hirtelen vesse el "

rozsült hangon fölrikolta
 Hölgye tört hanggal sikolta

Es sies keblere már,
 Ah, de a' tüspör-fellobban
 A' halálrejtő cső robban

" halan egybe dől a' pár-

Péda - Gejza vén vadász -
 Mondta volt, hogy midőn mássa

Gejza szirt orrát vele
 Estlőven alá tatitja
 A' mellységbe I azt inditja;
 Hogy magától bukott le.

Mondta volt, de teljesíteni
 Erélja sem volt es nem ment ki
 Most hajhőzani többivel,
 Ez mellyé hobában vára,
 Valyon az, ki ezt bírta rá
 Asszonyával mit mivel -

Várta, I mint a' puska döngöte
 Furva lép elő, I a' hörgöt

~~egy~~ Pillantván köze mered,

" Ah Urani, föl jaidit végre

" Gyilkot meriel a' hűségre

" Attalant ölt fegyvered.

" E' ora mag vagyván hölgyedre

" Elűntelen tört éleledre

" Most is gyilkost fogada,

"Ed ki séged törbe ejtsen,
 "I hogy minden tikkot jól fejtsen
 "Egy csódot kért I nádada"
 Minden szó erer halálnál
 Kínosb józánad merőn áll,
 Megbédulva, végtére
 "Oh én gyilkos, én kegyetlen"
 Felkiálta I érczetlen
 Ad nyugel hit vesztére.

L. K.

Táncdal.

Vigom ugróm
 Táncolok
 Lábaim mig
 Táncra job,
 Öket majd a
 Podágra
 El gyön giti
 Aggságra
 Lábom hát mig
 Sör ihaj!
 Vigom ugróm
 Héjra baj!

Leányosok.

Sonett

Poradán kéj ömlengi szivemet,
 Felém mosolyg távol harám vidéke,
 Ad' rég ohajtott balramajru béke
 Minden szomort szívemből eltemet,
 Varázskerettel vommad eugemet
 Szereim födép te ettemnek éke,
 Eliz; vizányult ettem szövedéke
 Ha rád andalgás, ihlé lettemes
 De ah bí, kéjűd lengened körül,
 Elém táru barátom' bus porága,
 Imminden Gyönyörűsége etörül,
 Felé röpül Valómnad minden vága,
 Enyhét sebemnek csak abban lettem,
 Ha boldog árnya mulatoz velem.

L. K.

Mimya Bajnok.

(Furcsa Eposz - Romlader.)

Te ki boldogát első zenegél szállongani harcban
 O kobor! istenítője dícső "Tetübolha vivásna"
 Homert meghaladó nagy hőseidre nagy érdemet írtok
 Hogy maga is tapsolt nagy barna szemöldökű Zeusz
 És Athén, a bűvösvara tekintő mérgező Had-isten
 Felt, netalan elemjészen mellettök diűcsősége!
 Csajos hangot adott ha kerelmi dalokra fészitém
 Hírjaidot, és recsegem Gecei lángjait angyal Amibor
 Men idegeidre Regyistenre tánczolni tésdaltok
 És Talpa alatt a bél gyönyörű hangokra verődött.
 Most késűlj, most, most, lötséges dalra kobor most.
 Cielom halandóitól MIMYD bajnokot és kiemelni.
 Ott ama völgybe mi fűstől Apollon templona tán az
 Mert Kapuzabéjára borág-koszorú van akasztva,
 Vagy ha nem az, de Tanácshárnak köll lennie, mert az
 Országdi dolgát látszik forgatni az, a ki
 Termetben - szalab, mint ottan akármelék, és oly
 Tűrrehevűlve beszél. Talpas tenyerébe kupaát tart
 És eszűljik úgy látszik: hogy a kint ontandja ki vért
 Mindenik elleninek, mint azt, a mi van poharában.
 Eneremet fűldő! láttál é rhodi kőlejtőt

Szerse vetett lábbal mécses lobogatni kezében?
 Ugy néz ő ki, de tán tetemesb orr- és fülben amamál.
 Tartja magosra emelt poharát izmos tenyerében,
 Homlora tánczrai közt háza serhez gondjai ülnek.
 Csaczián külfurta gödrök vama és ripsaiból
 Egy-egy Giaccia néz karajozva das orra horogját,
 Kés kemet mette kiüle, mint Katona béla csutakra,
 dinger kempillái nem elég hosszú befűdömi. -
 ellint derékam vadrag nyara és nincs nyatraralója.
 Mert magyar ő, nyabaz a Magyar és nem pórra peretni
 Hogy szabadon ne legyen nyala, és meg kötszini nem hagyja.
 Pó-ümmögöt videl, úgy látszik. Sőt vábina van amab,
 és kiemelt, mivel több hely sőt van a vábzon.
 Sőt ringyongy, nadrága, dícséretet érdemel attól
 ellen derékam magyar módal csipűsijjal övedzi.
 Nagy csizmája - melynek Sophorlesnek sem vala tógab-
 Nem bagaria, de sirtéherke miatt vöröselis,
 "Görösat" hátközepig föl Kondorodott fity orra.
 Széle, talpa de nem hosszú sem nem magas, úgy hogy
 In longum, latum, profundum csabonem egyenlő.
 Nagy bót van mellette, Nagy ez, millijet csuda látni
 a Pira Erdőben volt ez hajdant a Királf.
 De miror a Livatar kiffetbfija Zúgra fölötte
 és ellenségre hadat vitt. Zúgra fölötte
 Nem hajtá le fejet, és sörgét két pártva szarítá.
 Ordita Kömnye közt egy mérgebe. ~~parhant~~
 és fenyegette, hogy ezt szörnyen meg fogja botratni
 és ment a bűnbölvé nyögő bússá ringtan kelhez

Orvodo házas pár.

Jelard; husyorga kemed kezelemmel imeni elodine
Moft dörmögge mereg-selte kavakla' reá.
Hem csüda, menydörgés karagod, villám a' kemintés
Es villámlat után nemde döögmi a' róto?

Feresdy

Kente, jöörre Feresdy néhány törpälmyi bajszát
Látszó: hogy neki is, van, de kesébe karadt.
Mig kicsim érteled süny meg fitogatom világt
Bütemyt látja meg azt minden, ha amygina ró.
Jjancz Jjira.

"Jre lele, is halhaslan már," De az ember halandó
Mig sünt hat ember lenni? "haszontalan nem."
Esintalan Jjü. (1819)

Mig az ég fiatal imjad ezersfelé
Hö meg gyöörredül, s' s'ip egyenes fa les.
Az Jjü is pajzán de ráven it
Ert edre állhatatosja tészi
Mig az ég fiatal kemyed után hajol
Mig vénhedre török, ilyen az Jjü is
Dzörasd a' Jjira kis korában
Mert ha meg elemédelt késo' onár Léanyosjyik.

Therrewk Endymion.

Hüü liget árnyai alatt pünyodnia kése Dianás
Ponon, erifra pávi görálatokba pöre.
Mnta ar Egi: "szeregy telkes perer iseni keblem,
Lepi álmat jak ar eg Endymionnak adék.
Álmos adól neked is, de Lajos boldogsalan álma
Légen öröl feksed für hideg árny...
Mepreud üldörök kínzó járekn' L...
Ligofodat Dinever' s'erge sepele rövil,
E' vad ladra merün ha reád budít ifju vadápon
Bajza, bened rókat vébe, Lühinfa nyilas,
E' te aludj megij, láfd a' neked s'ly gömör álma
Oa zöldell rövüled fökopovura Csataing.

Jündej

Kronion (Görzi Török)

1829.

Darna tremödü Kroniont a' villamon Istent
 denge musa diésö dalban! Mint a' Vulkántin
 arja ondon hullamonon tövödít ki adar totó,
 látja böl, tür folyam rohan a' völgybe, a' vi,
 önyor völgyet süptörökölwa perzseli, ugy lob
 ban fel a' Titánok, boszúja, men Kronion
 a' tür habu Istent Saturnus fiju életben, a'
 villamon gyemant fejében, y min villama
 ter hej felhőben, ugy gyül a' harag sette se
 ter, sige magos tremödüön. "Görzi Török"
 ja söd, imigyen szöl krükon, tudjátod Isten
 uradalmától meg fortatván minni üziigy a'
 lató adór Saturnus a' mennyei trónt, s'
 vát sege oi kütelen, y Zeusz aritok Kronion
 wa székéné, hat aron farnud mellyet mü ül
 tetenik más irelje gyümölcsöt, ei a' mennyei Gi
 gászol blümpörököl hi var altarsanad? irtorta,
 tö! irigyelve merrüde a' hegy ireg böl a' rusa
 pályán, mellyen Phoibosz a' leg lönyü habi,

jaire Csillagfalak köit fut el fenyvire,
 rével, irigyelve merrüde ar lambonion
 is tölü Zeusz hatalmat mellyet egykor mi
 adand atyjánud? Nem a' Styrré es Lemnég
 rell törmény a' barna tremöldü döllyet, igy
 szaraffjéud el a' ki ert nem arany szila, segy
 hegyet ki sigarvánd tövöböl, a' völgybe rühintá
 hi csapánat a' folyó virel, sa felcsapódott
 hullamon süvöltésel onlanad le, sa Ca,
 logányt el morár tojáról, a' hegyet beom
 tána. "Ert aranyud, ert aranyud diésödm
 zord" dörge ar irtoratos szö, sa hegybe üt
 törve még egy szer hallatott ert aranyud, ert
 aranyud"

Duna moraly költ ar Egen is a' nap ve,
 szes fellegével borítva, merr költ duna mo
 raly ar egen, is merr nagy nap vesze, fellegel
 del borítva? jón a' Gerety endö, a' Jere, für töj
 orjal, is irtó lábat után villám gördül le a'
 szurton, bareda feirerböl veres kis gimel
 sörhellner elő föl sebegve, a' föld sár Csöröföl
 S. a. t.

Juvolyasi Tabán.

Vårt Lyän.

Romänerna.

Furvirånyon ül a' lyändat
 ül melly kaban itt
 Ah ri ar diert a' lyändat
 önti lömmyeit.

Izys remeny sremey rejé bend
 Nagy romyüje ring
 I ki sohajt a' burnad löbbe
 Melly elötte ing.

Melly ödilpartat vägy deungra
 metsjö banatod?
 Melly határ vrag'za löcanyut
 To edves sivedat?

Oh Vänd or ödilpartu nem tel
 metsjö banatom
 I par a' kedves fedne mellyen
 jousla sri orom
 Mersie väv határ öleben
 Ländör esörgeti
 I a fogany jairombu färve
 verbe kergeti
 Csad hogg folyand lösimyemnek
 Nagybi kergeti
 Tan le kerrader mint öi stöt
 a' fär levele

Ah leany had hü leanyfa
viditid beunatu
ment a' kedue, olva leimura
I ma' siad van itt.

E' suaralbol ifju all tün
I vand or a' legony
I hi leanyfa svigvedre
van jikeg svien

Andog Endre

Ch omeshoz.

Hol te rogogfr, fedolgre ledint a' evoken uolov,
Nem bishatja magos, napitrit feingides,
Nekias kelyheides. bavor kiragadui keredbol.
I halharlan Kofonur Homenidatra nuhaj.

Beketuro Jo.

Kej, Nemes e' Jot uld, nem gliya meg Emberit
Ja koc
Irokon jetejen uri lzeranyi dihet.
Ezi Porol, u' va' miveepies nyil kapor o,
molvan.

Iambonil allya, mereng keprese messi diejen.

Fündeji

Mere monojär fildüüre Tavafz keles ajtajin 'ebud,
Elmüner hyugoton nyilid ööl Tavafz.

2

Hajdon Lainduat rijeleute tanácsodat álon'
Fátyalban Itten, 'tétete pörnyü Csodas.
Jitkot vána Galád, 'penderg drasztala melles,
'Imajd Kazálmot elé Keugi nag Jfen uuan.

3

Minden korsz máj képu prolafol felleme Crimes,
A hajdon kütinés, most divarába lehes,
Öfiek bür epüket foliaul darabolba vadárte,
Donoi lang-elmét dij Epigrammba pörü.

J. P. P. P.

Fülmiléhez (egy 'Erzelgő monológja ~~Végzetül~~)

El nemulál, kis Fülmile!

El nemulál; 'el véled a' vidék.

Egy a' Dalos nem, ah, sebet

Fölraggat ad 'dalolgat sírva még.

Nemulj, nemulj kis Fülmile

Hidég, sítet, nem 'ere a' Magány,

Es nima jaffod' Zengem

Zengésedet füzet nem nyit vitány.

Párod nem hall, jut almi esőb

Nem várja édes hangod' végzetet.

Fölötöd el leng a' Tavasi

'korrabtra nem varásod gyönyörét

es' nyár dalodra nem figyel

'empheltyed árnyai közt is el tirdasat

Levára fad' lombját az ősz

'a' 'Tel' jeger koboltá kézi art.

Erzettelem hall Jfen, hyány,

'hont lángra seble nem hevül, nem gyül

'as elragadt költön nevet

Nemulj kis énekes, nemulj, nemulj.

Dr

De szép Szépim ha andalog
Ked merülve Roxsa fű közt
Csattogj, csattogj his Fülmile
Keltted herelmi edes gondra őt.

Ő mondja majd: " Szereslek én
Mérjék ki Dalos, hazzám jér el,
Hajnaltban véled ébredés
Feled sohajtra alizom esten el "

Ez mondja ő, Lengj " Fülmile,
Lengj istenit mit én ő alromján
Mit nem teméki irigye én
Ha est neben mond a mi hallandón? -

De párdot ne hívd oda
Majd csobban egyéj forrad ajkodon,
A' kellemes Dal el véled,

" Ő - a' dalkedvelő - mond rólatok:
" A' társavestetted Enedez

Reseriben csapongó Dalra gyűl,
De csobban ömlő lángja ki
kezzelte' karján, " " hazzám nem laggyl!

L. K.

Ballad.

Etromy bájoson pirul,
Hús frül lengedez,

A' vidéken halgasz
Leple tejedez,

Hosszan nyúl a' Vitéz
Alonfik' táborá,

Göndez alom harez után
Szálta szemödre ama.

Keim gyanánt ~~idő~~ éjjelen
Csak Bül egedül,

Fond magosaw homlokán,
Kivén méjjen ül.

" Sz. Szabadság Istene:
Lajd a' Nemzetes,

Vija vérvél jogis,
Eldjad idvedes "

Strol

Szél im meffrinöl dobog
 Men ül rajta lany,
 Leug bomoluan szög haja
 Lél juvattarän.
 Nézi Bül, a' tyány hörelg,
 Kora kedvese,
 Ellenél kabfrijaron
 Prörmi szere lefe,
 Bulom edes, miül idöntk;
 Az orok eselen,
 Umi rize a' bekpezo
 Rank ez éjfeleu,
 Talpra minden, Ellen üt,
 Pró viadra Leug,
 Talpra László falyola
 Mas lobogva leug,

S
 3

Es' az Ellen mas rohan,
 Kird a verey had,
 Honfik ajran gyözelem,
 Gyözelem riad.
 Es' galaxat Ellenew,
 Es' dies honfiron.
 De a' kis par höhalalt
 Alzik a' sikon. —

Lündefi

Simándi

Tetsini barátogban mindennek akarna Simándi
 Pepen ezere nem akar tetszeni senki neki
 Lörölfi m.

6.

Szél im meffrinél doboz
 Menül rajta lany,
 Leug bomotuan szög haja
 Szél fuwallatán.
 Nézi Bül, a' tyány hörelg.
 Róza kedvese,
 Elmenél kabfzijaaron
 Prömi szers lefe,
 Bülom édes, mil idvntk;
 Az orozk eselen,
 Umi rísz a' bekfregő
 Rank ez íjfeleu,
 Talpra minden, Ellen üt,
 Szó viadra Leug,
 Talpra' László fátzola
 Mát lobogva teng,

5
 3

Es' az Ellen mást rohan,
 Rörd a vére, had,
 Honfik ajrán győzelem,
 Győzelem viad.
 Es' galaxat Ellenew,
 Es' des honfidon.
 De a' réi pár höhalalt
 Alzik a' sikon. —

Lündefi

Simándi

Tetsini barátogban mindennek akarna Simándi
 Pépen ezert nem akar tetszeni senki neki
 Löröffi m. k.

Három Akrosz koroni darabom *)

(1826. füzet tájati)

I.

Kedves emberhez.

Kedves! Psyche kebelénél
 Edesb öledbe dűlve
 Szívalék a Hold fényénél
 Bájodtól rézégülve
 Keresd sór szep virámmal
 Te kebled ezér bájjával
 Engem el bájoltatok
 I' andalgásba hoztatok.

Lepték már a virágokat
 Csórolgatni meg süntek
 Volt, nem kinték két csókort,
 a Lugosból elüntek,
 I' én kíváncz Lepte módjára
 a leg kebb virág ajkára
 Itálván angyalt csóroltam
 Egér be boldog voltam.

*. Láthatni bővebben ezerről a gyerekkori munkáimról
 "Szívalék Jengés 9 füzet. Kap. Lyángosy Kalmánéval"
 átal. 1822. —

Eppen akkor hív himjével
 Engelge egy galamb pár.
 Meg szokollya ezével
 I. a csókort csókort vár.
 Klárim kezét meg hoztam,
 Fom csókjaim ujjitám,
 I. mondam: "mely kezesesed
 a mely szive 'egyesed."

Cupido eüest Thronnyából
 Ezt mosolygva meg látta
 I. Egy vesztöt arany ijjából
 Kebelemnek bocsátta:—
 a kedves néam pillantott
 I. ezen igész pillantat
 Szivemet el rablta
 Nints nyugalmam azolta.
 Oh! szelid Hold! ki kebelem
 Akkor láttad szíly alá,
 I. szoly, hát nem tiszta szerelom?
 mely szivem el foglalá—
 Szoly! Endymion kedvesebb
 Bájolobb, kebb, kedvesebb
 Lehetett é miáltánál
 A legkebb angyalkánál?

60. A képségen mintsen mássa,
nem Halandó. angyali -
Egek teste alrosása
Pompás - felséges - dali,
Szép keme kátásintása Nyil,
I. a' rongált élvé új seb nyil
minden pillanására
a siv nagyobb kímnyára -
Roskadt falain Trójánál,
Csak ötlet el nyérhetné,
Még tíz évig harcolnának,
I. az halált csak nevetné.
Éggek, bombák durrogását
az hadi kürt nyers hangzását
I. kardok mint történetné
Halván csak nevetnének -

Ollyan is ő a' leányi
Körbe, mint egy rósa szál
Mely kente pompás virányi
Közé Thronusán büszkén áll.
Mosolygó kemei ollyan
mint a' kermémes gyölgár
magdot el-el rejtik.
I. kímnyára még is megejtik.

Liliom köze vepjűlve
arván rósa bimbóznál,
I. A gráciát öszvegyűlve
E Tempion mulatónál.
Cupido pihen ajkánál
Dobozát feje nyaránál
Illár várnnyát hó teriti
E' arány fűt ékesíti. -
Oh! onig nyarad már várnnyánál
Havát ált. kertilhettem
Kanjaimat, I. rád ajkánál
Szuppjait kedgettem.
Devel adat ölelgettem,
Kézed' tsorokkal illettem,
Kecsidnek meghódoltam,
Egek! be boldog voltam. -

Epigrammák a' Sárkányok Secundanuford.

II.

A' Sárkok I. Szajok folyvást tsereg; az a' külömbség.
Hogy azt tántraban szép hallani, ezt soha sem.

III.

A' fejek és sárkok tsar ez egybe külömbözök, hogy az
Ha megütődik hang ez pedig egybe csereg. -
L. K.

Epigrammor Schiller után.

Distichon. 830.

Hexameterbe fel ömlit folyó orlogra viroret
Pentameterbe pedig dallal imölve le hull.
Gyermek a' Bölcsöben.

Ó boldog Csecesenő angy veget len röü bölcsöd
Ember kahogy lezese srül röü te, te, te, te, te.

A' megváltozhatlan.

Nér del heren öönkít an C' a' semmi öle be
Légy hü és meg arad röjtibe és nagy idő.

Világ és Szin.

Te örök egy nel lary örök egy az Olympi tetőrid
E, te pedig Szin jér földre röüsdherala.

Dödoglendre.

A. Satyricus.

Ujra Satyrát írok, kedves Csadárfin. Ne
gondold mintha én is elhatároztam volna Saty-
ricussá lennem, mint a' skalmassák' vagyis
szemesdomb' Redactora, ea principio: men-
a' ki nem látja mások hibáját nem jobb
másoknál tehát csak egy Satyricus de-
rik ember, ne gondold, hogy el felejttem mi-
kent nálunk a' Satyra-írok állapotok meg a' Judo-
sokénat is gjamoltatnabb - ha lehetséges - : mind-
kettőt a' világ, a' mind-kettő a' világot neveti és meg-
veti, de a' Judoztul ha képet, igazat, jót is örömet
vesz, de jutalmatlan hagyja, a' Satyricusot meg
fordítva, a' az gjadmondás jutalmával adósok nem
maradnak, amak karát sendi magára nem veszi,
ezét minden a' döfés-ökletéssel vistránolja.
Amak élesmodjáról sendi nem gondoskodik, igen so-
kan ezétől men a' kéztől is el segítik; hogy felejtse
maj' bajával veszőni bár magáéval görzen; az
poétai - barna kenyér és hideg víz - ebédjéről ritkán
vonja el partfogó, ez néha méltóság' kórtalorhoz, azután
a' Mechnas' nével, a' Ellenés' ki gonyolással ne lépse
márkint öö halatlan Selmának nevéni nem kesné.
Jól látom, Szarátom, sangarú Jövendő, de sendől penne-
led a' dicőléget; ki tudja nem a' lete e' minden érde-
mem: hogy Szennvedtem, mint jó Martyr. - Lényöfj

Frijü let.

Nyil Virágka,
 Hol meleg
 Lánykebel föl-
 Föl piheg,
 Szép Virágka,
 Termi szü,
 Matja méz
 Izletü, -
 Hol risajkon
 Rózapira,
 Szátfel ide,
 Babramis,
 Keblem metző
 Lángsebe,
 Ott kinodnak
 Jöfzere,
 Kéidel méh ny
 Ajkaid,
 Szívü Virágka
 Csókjant. -

Ha érzed menny-
 Edeit,
 Ah! nem ézed
 Léved.

Lindesf.

A' Partvesztetü

O' ne kérderü Szép Leányka',
 Mí bu' vére' Práve' met.
 O' ne faradj Szép Leányka'
 Felderitni kedvemet:
 A' hü Gerle páro' vevze'vte
 Múv magányba' rejtezik,
 Cs' a' bükkök ejelében
 Fárvaert sohajtozik,
 Prax remenyre int a' Löld táj;
 De nincs hirt varáslani
 Ede' nébi ott merengve
 , Oleser le-dalkani
 Ede' nekem erre baban
 Jöbni késsed éremet
 O' ne faradj Szép Leányka'
 Felderitni kedvemet

Zárólfimke.

Vándor Jancsi 1830 elején.
(Néps - Romanca)

Utarról a barna Jancsi
Mestre földre mestre
Virág szállt keresni táncmég
A' virág végére
Somfa borja van kerében
Megyen megér, megáll
Hogy nézre hogy kövülte
Nincs e egy virág szál.

De nincs kövülte virág szál
É megyen bar már Jancsi
A' szélnek szűre subáját
Ellene beveti.

mene mene barna Jancsi
Egy szől a' his Ersei.
Mestre Tubán mestre földre
Szejs virág szál helni.

His nem tudtite e körmjében
Helni föl virágot
Egy szől Ersei kereserem
É búsan elszaladott
Nem utarról barna Jancsi
Mestre földre mestre
Ment a' szeps his búzult Ersei
Egen meg szerette.

Nem utarról el már mestre
Virág szálát van már
A' faluban ama hívnál
Hol a' bú Ersei vált.

Jani Denevek.

Név.

"A Név hasztalan" mond Horác (melléje o
 dában föl nem jaggerhetem, mert meg Tamiron sanya
 ru Lezárta: kört felfogadtam volt, mint általában az
 iskolai kedvességéről kört: hogy csak egyszer
 meg menedhessem tőle soha belé sem nérek; pe
 dig tudom, hogy e nem hisz dicsőség lenne, és hogy
~~ma~~ sohan nem is hiszik el ha nem citálom:)
 Éne. csak házadumban a jámbor Lantos még
 hangon szolna, nem ^{csak} az: ugyan mint-hogy egyéb aprít
 bajra hívna; mert ha meg adja is, hogy a régi
 törséből forjadt az ritán életrevaló, hogy az ősi
 nemesek másoknál Horác szerint is jóval jó
 vabbak, mint hogy "a nagy apáknál gyöngébb apát
 mindig gyöngébb magzatot szülnek" hogy a
 paták is kiöntelen alább-alább kál, hogy sohan
 ki: oly büszke Historiában előforduló Eldőde
 ikkel aronki lelki, testi, vagyonbeli tehetségeikből
 ritkán bírna többet Nevőknel, jámbor pörnél
 feler adójag- vagy zálogítás-levelnél, hogy sohan,
 ki: oly fönnhangon hánytorgatja nemesi Bőrök
 drágaságát, melynek egyszerű koptatása is 200
 forintba kerül, onként veretik meg ottan-ottan ma.

gotiát, hogy néhány kupa borban meg kerüljenek,
 ha megengedjük is ezeket már oldaból az is igaz,
 hogy hivatalos ~~3. kötet~~ meg nyeresében a Név
 nél csak egy van hatósabb a Justitia es re
 gnorum fundamentum, de kézzel foghatólag,
 hogy sohat süvegünk Névét megadva, kinek előtt
 minden szavát nevetük, hogy csak jupka ne
 vet említhetni is néhány reg. Elhamvadtaknál,
 már mintegy Diploma a Judos-névre, ~~ifj. meg~~
 leg igazabb tán az, hogy kik Horác után oly
 buzgón türelnek a öfgyökerez nemzetség ellen
 többnyire nem örömezt fogadják genealogi
 ájokat, vagy el ragadta kegenyeret a Saty
 ra-írás dűke, "nálunk, ~~ha valaki jant~~
~~meg~~ meg eddig nagyrészt abban áll a Sa
 tyra, hogy az illrati és adzongó ellen
 háromnyi vastagon vedünk egyet-egyét,
 is leg könnyebb is a ~~legkisebb~~ moralisták darsát or
 ni: hogy diéket beszéljünk, mert az adzongó, ha olvas
 na is, de jobban ^{hallgat} tudja olvasás közben a mult két
 díptevő szavait mint az fröet, az előbbek pedig
 nem sohat fogadják a nagy ar. Könyvet, + meg pohár
 vagy Kantar-ra nem lesznek; + adz hialat erthe ma
 gyar literatúra, mert ha ki körülök ~~is~~ mert körülök
 ki lép is egy-let könyv elejét meg olvasva, is fogadják is
 Tartalmát végig futja már tudos, literátor - + melléje
 "Nagy-névet, pretendál, aztán jay kegeny Redaktorok
 nál, jay a kit barátjorra méltatnak!! Leányos jay

+ ide nem érve a harminczes levelű biblia és római könyvet. +

Köcsai Máté - 1829.

(Doktor - Törvényszék)

Minden Eszesemő ártatlan, a benne elhun-
tett tulajdonos magva, a nevelés, a hadi fe-
tődhetettség hiányos, vagy rosszat. Az én má-
tém mind tudományos Esmeretese, mind szí-
vessé jól van nevelve. Így szövege a Galusi ne-
vezésig pipra fű, törzsi társaságában Köcsai
Dertalan, Csak azt az egyet nem érte,
Tém benne hogy gondolatiiban nagyon el-
menül / pedig a mi mátenél alult, onn helyen
alraalom szolgálat, értelme pedig görbe or-
nál nem terjedde tovább / "Philosophus" be-
vuna / fiuban mit az unalom üre, az orvosi
rúnd in deducendi rationibus a priori úgy
elmondatik, hogy gyarvan két orvosi
sem elég fel esme letni -

Evel e beszélgetés után elhalázt Köcsai
Dertalan, Máté edes fiának nagy keserűsé-
gére, az értendő volt a fia már, te, tes, e, al, mo,
be lép egykor Szalray Páner, nemes szö-

mely is, Notarius, Matenkor.

Szalray No ház Szomszéd hogy állunk nem
érvé e valami változás a szive?

Máté a Szivem? Nem - de a' kezem
effective rend inten Reggelme, ségéből szí-
lesedni

Szalray Ugy! Ugy! de ház mit ért az a'
Szivem?

Máté mit e? a' sziven - ház azt a' mely
orvosi retyeg.

Szalray a' Szóhajtás tudja minde a' jele?

Máté minde? tudja bir a' banka málan
az ártás van divatban - ház minde?

Szalray a' Szerelem.

Máté Na ne beszéljen! én is úgy an
Leléből Szerelem ház Szerelem de meg
ezt nem tapasztaltam. S. a. h

C. Szalray
Máté

Oskola.

(Tamiloi pályám imléte; szabadulásom Imnepén.)

Elleli eppike azoknak, kik tamuláron éles éke helyett
 kép alakot, selyid letket, bijos onviseletet nyertek, a
 zion csak hinygnak könnyebben felelt mint egyetlen
 Tamitorak nem is csodájára tanulótársainak: hogy
 a kinevél más lov dliq. ~~stümig~~ pillanatig rája lez
 kien hájját hallani is ~~stereoneze~~ Minervát a
 q az siveköl kerebbe, de csak azért mert affony
 képpel festetett, is a lezde orádon nem gőzte más
 kor módra rájocskáját oly tágas kapura isitgat
 ni, mellyek az egész Egyetemet bényetöföf fe
 nyegették, finomabb jutis még Tamulót kiemel
 te az oskola porából, de egy szeresmind Tamioji g
 lölségöket vontak rája, mert ezen-nemibeli fas urak,
 - mivel az igazi kép Jdeaja szerent ok igen de
 lant állnak - örömet tiltják törvényel is az Jjjat a
 kép' templomatól, is nem ös nélkül, mert a kép
 barátja nem követi nyomait újat, melly. kerin
 tek egészen a Jóságra, is mellyek ok vintak
 is a bölcsességet, az az: halomra olvastak Nagy
 csorda foliántokat, is minden esetre tudnak egy fon
 tor mondást vagy jó Tanácsot ránditni elő, tudják
 mi történt is történi a Világ minden szögletében, de
 mi Telkiken, is kivált a Teleség körül, nem.

semmi telkőre nem hat, melly hideg is savanyú mint
 ábrátjok, de nem felelem okat, kik mindemagyi ta
 paratásból ösmereteket. szürségföltöti mondanom tán
 azoknak, kik Tamulók voltak, hogy szelleri profen
 sorai minden doctori Tudományukat meg feleltet
 tés oktatásait (studiumjok:) éles betűbe szörvésre,
 összekandástak t. i. minden csodahangú latin pörat
 mellyek nagy részt művelt római fül soha nem hal
 totta, - legalább örömet ^{is ha nem} hol ilyet nem találtak, vagy
 korárolták újat, vagy a kijáratbelit legelfajartabb
 értelemben vették, is a lehetőségig elzavarván fült is
 rendszabást (regulát:) marozongló ösvenarásotkiban a
 fölséges képzelt polozára fel szöfölték, vagy el
 csikorva értelemet, hogy rájok kívül még a Nagy
 Eg sem tudná azt magyarázni belőlök a mit a
 karnak, üggette arra is, hogy néhol hibásnak
 lettek két erelműségök legyenek, mellyek ~~is~~ Ellen
 ha ki próbani merne dölfoi ginnyal ki mond
 hajók: nem én hozzá, is onelégden merengjenek
 olvasott ígöti ~~stümphusian~~, is is elféfült pep
 styhos artan akár a Féglavetésről, miszegetésről, akár
 az Jstentől ~~stere~~ arár buaditani arantak min
 denütt ego hangon pöfögtek, nyitkorogtak, dicseked
 ven hogy Cornelius kámadt fel jósokiban is Cicero
 szöl rájok által. Ezen gőnyörü Barátság
 gal - melly a Curialinak anyja, a Konyhának.

ellenkerője, a mint mondják, de szinte csak az en regulán
 melly szerint ket lámptestvér-gyalorta - kimondták
~~in~~ éverig a megemv tanulókat, hogy majd a len
 sósok barmulják; mintha azok azt néznék mit? nem
 pedig milly teheren? bejel a' Zetelö!; könnyű
 gondolni, hogy szellemi pepradásra kelte nem jóvá
 rázabott betűnöl betűre jóval sora ezeken, imen
 a' kerkel nev - melly általában mindené, ki nem vep
 tegeti csak iskolai polyva karekka tanulása ara min
 den jójé, hogy a' világra lépven semmit se
 tudjon, s' ige méltán gondolja sokratezi böles
 nek magát, pedig nem illyer e nagy résimt az usz
 nevezett "iskola fényjei" nagy reményű jjar-
 de járuli, hogy szellemi etyja es tanitaja meg gzer
 keo gvarnan hajbaesse, s' a' tehetos jjiu kérett a'
 successionalis gylöletet kioltani esz keves jmidju
 rissal, mert tiszta kelte tiltá aláson uton kemie
 eminensté. Minden gorumafó jpadroava hang
 zott vinná feléd siveben, meg a' püvörö di kiraly
 sig veget sem arava varni, melly után jodakka
 dabbak keppet, hat mig hatalmokban allt mindig
 gyalastar es despotavlag üldörse. s.ats

Lányosy
 M.

Nejs danak.

1829.

1.)

Itall a' Zapor, euga' Rika
 Gyönte farsent siveben. Pista.
 Jere nevezett kedve, edner
 Seemnek vezedelmé, fenyszer.
 Göbbe jprise Galagonyu
 Hamis, ei ki mindert mondja.

2.)

Jer esillagom töltö meg jizsüv
 Hadd nyomhas, sam tin, siveben siveben
 Jüstöl a' hárs, ugat ar eb
 Nincesen rialad sohols is, sreb
 Csorot tirt siveben Pincsem
 Haddod hoggan roppan siveben

3.)

Sax kantymnar nines tanilya
 Sivegemmel nines vira gju
 arvan dlobog ar en siveben
 Nincesen jivrom ninesen siveben

Hajbe füstöl ez a' konyha
 Hugim be tö'er a' svornya
 Fogadj engem el fejednek
 Ten elve, zlet feleségnek,
 I' Szarantymoniar lez' társalya
 Süvegemed is vir' ajja.

Dödog Endre?

Efraim.

Akap fia volt Efraim, a' csalájanak első, örvendett
 neki a' vendégek, men ~~széles~~ ^{első, felzárkózott} ~~széles~~ is mindig han
 gyabok fűdöben tisztult, ~~han~~ hogy ~~ez~~ fiait nemhes
 ne, a' ki nevet a' maradvékra álligye, a' monda vol
 na csak valaki, hogy a' nyakra jnarna, több répe
 van a' fiuban mint neki, ^{hogy puppa lez' katonában is tanult} hogy a' nagy abrazatha
 lonság az jnas es kis fia nemcsak atól jó ^{han} ~~han~~ ^{han} ~~han~~
 telésége meg esodatra, mindjárt ~~perbe idesse, volna~~
 a' Kalendariomot 1000 in végig forgatta, hogy
 Uő nevet találjon neki, a' ~~széles~~ Efraimon nyu
 gód meg lelke. Midőn iskolába vitte, már kezdettel
 kifejlenni a' jó magok, mert legelőbb is azt kérdeze a'
 mestertől: ugy hált e az éjjel mint a' Bóka? a' bí.

tata, hogy meg tanítandja, hogy alszik a' Bóka, ha
 még nem tudná. Holé, omha mézes pogácsával kellett
 csálni, de örökre is hamarabb háza est, mint se
 kere, vivén késében az Instructor felbajszát, mel
 lyet deliálmában lemetelt, vagy valami jnapt
 a' Inceptor ellen. De a' smúskában, táncban,
 a' Leányok Körül szép előmenetelt tett. és juv
 la pünetlen szája mellett állott, a' ha valamely
 szípet jöni látott aronnal fiúta. - Ernyiből bölcsen
 szípete csyja, hogy őt az Jsten katonának kermet
 te - valóban Jsten katonája is volt a' Kórdana perent - ad
 ta ugyan, hogy éjjel a' világit ki lépni sem merne,
 de hípen nem is jabad éjjel köpálni a' katonának.
 Chitta, hogy álmában is oly hangos "pardon"okat
 kelt néha, hogy mind talpra ugranak, de nem sepi
 e ez jó helyre Tipteriske, a' nagyhajú. Vtér is?
 Bátorag ma junte utófi kívátsat egy katonák,
 is soknak több bátorság van öleében mint magában,
 vagy is több a' nagyobb ölebe van mint bátorsága. De
 jén kétfelé voltak a' katonák Mami' is Csáparka
 torjáji, mert a' két Ném berenerjfen egyesült, a'
 arterem? ugy látzik, nyha aranyát firtni a' Kól
 elint az Amazonoknak, kiz' adományok férjfi.
 azon katonák kedvük. - Efraimnak tetrtett leghán
 a' henyélet, orfraköntő, pipfirtés is de még jobban zöndénye,
 jüvelen élet a' viljár' eheni mi kellett egészob, mint azt jüj
 mi csyjanak: hogy csyja katonának aranya adni. - Jáb.
 Leányosy Kalmány.

Szeptes.

Eder gyönyörrel öleljük a világot,
 Imepli szivünk tárgyain kezeit,
 Hevel paritunk minden szép virágos,
 Ételve balzamillat - 's mézeit,
 'S midőn köpünk magosa háza,
 Ezen korántabb vága telkeit,
 Tenebb tetőre intetet keményünk,
 Jelen javarral élvi tilja kényünk'.

Hatalmas indulat ember szívébe
 Világnak csak részről állani,

Tapad.

Tapadi bár látszik bájdenébe,
 De nem telt szívű lipi pállani,
 Merékem néz körül az ég usében,
 Sparral minden árpillansani,
 'S mesengvén távol Csillagok' honára,
 Saszárnyai frögnek egy szis gátlatára.
 Mirent eszes hullaind' tornyozatja
 Orjalarba' torlú tengeren,
 Remféjfejevel Memmysz károgatja,
 Világ szülemi látszik hígterén,
 Mersz erővel omlir rohanatja
 - Egy pillanat' csak árnyalat helen.
 Így nő szívüdből nagyra Jdeálunk,
 'S ölelve fellegek képeket találnak.

Miert kebelnek e' föl tárogolása .

Miert jelen jó nem elöglese,

Hol teljesebb becsü birtok tadása,

Hol bájosabb gyönyörös preus pretere,

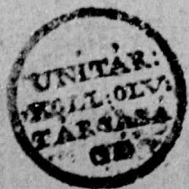
Töled pívünkner e' föl burdulása,

Te jobb világ boldog keménylete,

Homályos Erzet leleled fugalja,

Te vagy haraja, sejtö keble valja.

Tündeji.

EMLÉNY 1830-31.

RNK. TUD. AK. (CLUF) 3. SZ. KÖNYVT.
KÉZ. 1306, 4° [4] 80 LAP.

VEGE.